

Publicerad 2009-01-24 11:39 av Fånga dagen

Skrivet 2004

DET HÄR ÄR JAG

Ensam o svag
men ändå samtidigt så stark
Ledsen och liten
men ändå så glad
Tänkade o poetiskt drömmande om alla
vackra ord som sagts
Men ändå lika arg o förtvivlad o förvirrad
går ja på en krokig väg
Livet har gett så mycket men ändå så
oändligt lite
Har gått tusentals mil
men ändå kommer ja inte fram
Dras tillbaka åter igen
i denna oförlösta tragi
Den plågar mina sinnen
den gör min nattsömn
till gungande hav
Och förlisande fartyg
Den gör djupa revor
i mitt inre
ja gråter o skriker av smärta
men den
lämnar mig inte
Dvalan tar över o dimman
Men för ett ögonblick
tycks allt klarna
o mitt vattenglas
e glasklart
Den grumliga botten som va
försvinner sakta bort
Lugnet kommer för en stund
och all oro är borta
Min kropp andas lever
finner harmoni
Men nästa morgon
väcks ja åter igen

till den kalla verkligheten
Tiden jagar mig smärtan
beklagar sig
oron e tillbaka
hjärtat dunkar med oro
inför framtiden
som ja inte vet något om
2004

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fånga dagen med Poeter.se id #21224 innehar upphovsrätten